

rådgivning og udredning i dag, mindskes med den reform, der ligger på bordet i dag.

Jeg synes, det er et grundlæggende retssikkerhedsmæssigt problem, at kommunen skal være bagstopper i forhold til, om man som enkeltmenneske kan få adgang til lige præcis den rådgivning og til den viden, man har behov for. Der må det alt andet lige være en fordel for det menneske, der ofte står i en svær situation, at der er mere end én indgang.

Vi har gennem hele det her forløb måttet lægge øre til ord, der er gået igen og igen og igen, fra ministerens mund og fra regeringspartierne repræsentanter. Der er nemlig blevet sagt: De kan jo bare klage. Når vi har problematiseret beslutninger, har svaret været, at de kan jo bare klage. Vi ønsker ikke at opbygge et system på det sociale område, hvis præmis er, at folk bare skal kunne klage. Det vigtigste må være, at vi sikrer ordentlige rammer fra start.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi videre i de korte bemærkninger.

Den næste korte bemærkning er fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når nu Socialdemokraterne ikke vil støtte det her lovforslag, må jeg jo konstatere, at det må betyde, at Socialdemokraterne ønsker, at vi skal tilbage til den tid, hvor vi havde uklar ansvarsplacering, hvor vi havde kassetækning, hvor borgerne med brug for hjælp måtte zigzagge igennem systemet og løbe til forskellige myndigheder. Er det sådan, at Socialdemokraterne i virkeligheden ønsker, at vi genskaber de gamle amter i forklædning?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor man i regeringspartierne er så optaget af at snakke om kommuner og amter og regioner. Forhold jer dog til de mennesker, det drejer sig om! Forhold jer dog til, at det er mennesker, der har et behov, og lad den der christiansborgtekniskdiskussion ligge. Vi er optaget af én eneste ting, nemlig at de ting, det enkelte menneske har behov for, er til stede, og det er jo ikke en diskussion om amterne.

Kl. 13.25

Der er fra vores side et ønske om, at skal der decentraliseres på det sociale område, skal det

gøres der, hvor det er fagligt velfunderet, hvor det er ansvarligt at gøre det, og hvor vi kan være sikre på, at den enkelte kommune vil kunne løfte opgaven. Den sikkerhed ligger ikke i det lovforslag, der vedtages senere på dagen, og det er sådan set derfor, vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har lige hørt fru Mette Frederiksen sige, at der skal være flere indgange, mens vi siger forenkling og kun én indgang, og nu hører jeg også fru Mette Frederiksen sige, at det er vigtigt, at der er faglig kompetence. Vil fru Mette Frederiksen dermed sige, at vi i dag har høj faglig kompetence i de amtslige institutioner, og at de kommunale institutioner ingen faglig kompetence har i dag?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Én indgang – én indgang. Kan man med den ene indgang sikre retssikkerheden, både for den enkelte handicappede og for eventuelle pårørende? Skal man tro ministeren, er svaret nej, men skal man tro os, er svaret ja.

Hvad med den VISO-konstruktion, der nu kommer med den viden og den rådgivning, man er fuldstændig afhængig af at få adgang til som handicappet eller som pårørende? Hvorfor ikke sikre, at mennesker skal kunne henvende sig til VISO? Hvorfor ikke sikre, at den familie, der har behov for at få viden om deres handicappede barn, altid kan ringe til VISO, ligeegyldigt hvilken sag der er tale om, og få rådgivning? Der er én eneste årsag til det, nemlig økonomi. Regeringen synes, det er for dyrt at sørge for, at der er et ordentligt videngrundlag for de handicappede i dette land, og det er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte, at Socialdemokraterne ikke har stillet ét eneste ændringsforslag til dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Svaret er ja, det skal jeg gerne gentage. Men hvis man havde villet det, havde man brugt det som afsæt til at skabe de rigtige præmisser for en udvikling af det sociale område i Danmark. De præmisser vurderer vi – i øvrigt ligesom mange, også rigtig mange af de mennesker, der beskæf-